



SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060201

DOM
2022-03-28
Stockholm

Mål nr
F 1991-21

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2021-02-01
i mål nr F 4624-20, se bilaga A

PARTER

Klagande

Länsstyrelsen i Hallands län

Motpart

A.A.

Ombud: G.N.

SAKEN

Avstyckning rörande fastigheten A i Kungsbacka kommun
(Lantmäterimyndighetens ärendenummer N19131)

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1791833

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

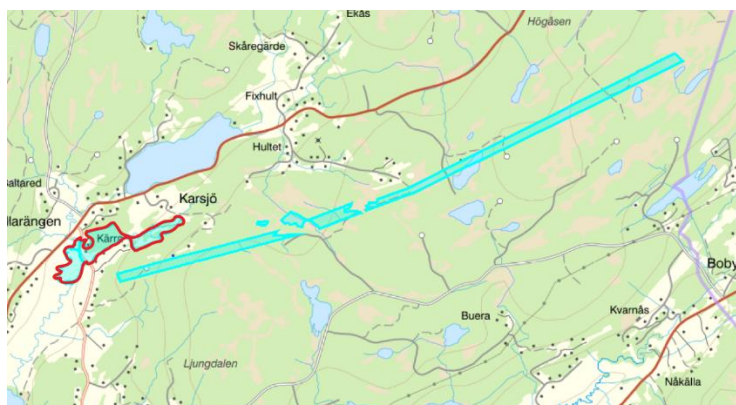
E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

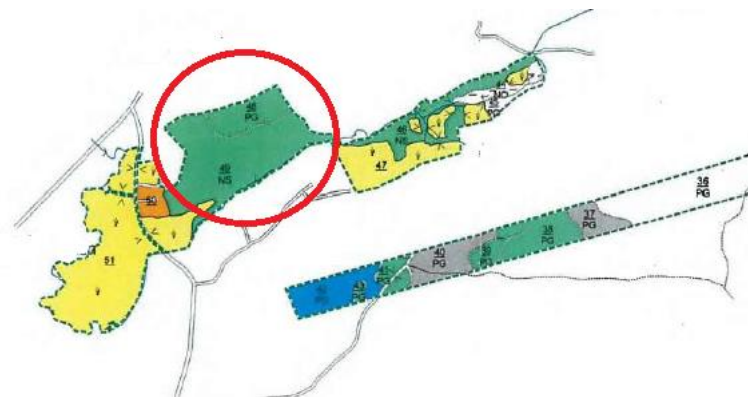
BAKGRUND

Ursprungsfastigheten, A, är en skogsbruksfastighet som före avstyckningen har en areal om ca 70 hektar mark fördelat på flera skiften. A.A. ansökte hos lantmäterimyndigheten om avstyckning av sammanlagt ca 22 hektar. Området som avstyckas (B) är bebyggt med bostadshus och ekonomibyggnader och består av tomtmark, åker- och betesmark om ca 13 hektar samt skogsmark om ca 8 hektar. Bakgrunden till ansökan är ett kommande generationsskifte där tre av barnen planerar att driva ursprungsfastighetens skogsbruk vidare, medan ett av barnen vill bedriva en kombination av hästgård och fåravel på den avstyckade jordbruksdelen.



Fastigheten A med den söka avstyckningen markerad.

Länsstyrelsen motsatte sig avstyckningen med motiveringen att det skulle innebära en skadlig delning av skogen att överföra ett område om ca 7 hektar skog (upptaget som avdelning 48 och 49 i skogsbruksplanen) till styckningslotten.



Utdrag från skogsbruksplanen med avdelning 48 och 49 markerat.

Under tiden som ärendet handlades hos lantmäterimyndigheten fick A.A. tillstånd av Skogsstyrelsen till avverkning inom avdelning 48 och 49. Av det beslutet framgår att syftet med avverkningen, som begränsar sig till ett mindre uttag i vissa delar av området, var att marken skulle tas i anspråk för bete och att Skogsstyrelsen gjorde bedömningen att de naturvärden som finns i området kan gynnas ifall området betas. A.A. informerades också om att Skogsstyrelsen återigen kommer att betrakta marken som skogsmark, för det fall att marken inte inom skälig tid efter avverkningen används för annat ändamål än virkesproduktion.

Länsstyrelsen beslutade i sin tur därefter att A.A.s anmälan om samråd enligt miljöbalken avseende ändrad markanvändning från skog till bete på det aktuella området inte föranledde någon åtgärd från myndighetens sida, under förutsättning att åtgärderna utfördes i enlighet med vad som hade angivits i ärendet. Av det beslutet framgår bland annat att området utgör en del av ett naturvärdesobjekt, men att det i övrigt inte finns några natur- eller kulturvärden noterade samt att området, enligt anmälaren, betats på femtiotalet och att det nu endast var aktuellt med röjning och gallring för att förbättra betet.

A.A. hade tidigare ansökt om ersättning hos Jordbruksverket, dels för att bedriva skogsbete inom viss del av avdelning 48 och 49, dels för att restaurera betes-mark och slåtterängar på en annan del av den tänkta avstyckningen. Samma dag som länsstyrelsen meddelade beslut i ärendet angående anmälan om samråd avseende ändrad markanvändning återkallade dock A.A. sin ansökan om ersättning för att bedriva skogsbete inom området.

Lantmäterimyndigheten beviljade slutligen den sökta avstyckningen från skogsbruksfastigheten A för bildandet av jordbruksfastigheten B.

Länsstyrelsen överklagade lantmäterimyndighetens beslut och har nu överklagat mark- och miljödomstolens dom där överklagandet avslogs.

YRKANDEN M.M. I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen i Hallands län har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska undanröja lantmäterimyndighetens beslut och ställa in förrättningen.

A.A. har motsatt sig att mark- och miljödomstolens dom ändras.

Parterna har till stöd för sin respektive talan i allt väsentligt åberopat samma grunder och omständigheter som i underinstanserna.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan i målet är om avstyckningen strider mot 3 kap. 7 § fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL, på grund av överföringen av ca 7 hektar skog (avdelning 48 och 49 i skogsbruksplanen). Länsstyrelsen har inte invänt mot lantmäterimyndighetens bedömning att B i sig är att betrakta som en jordbruksfastighet och är lämplig som sådan (se 3 kap. 1 och 5 §§ FBL).

Av 3 kap. 7 § FBL framgår att mark som är avsedd för skogsbruk inte får delas in på ett sådant sätt att möjligheten att ekonomiskt utnyttja skogen undergår försämring av någon betydelse. Fastighetsbildning som berör sådan mark får inte heller äga rum om den innebär en skadlig delning av en skogsbruksfastighet.

Länsstyrelsen har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande. Markområdet är fortfarande att betrakta som skogsmark och kan inte betraktas som betesmark eftersom markens foderproducerande förmåga inte är tillräckligt stor. Områdets krattekskog är mycket värdefull för att skogsfastigheten ska kunna uppfylla sina naturvårdsvärden med krav på lövskog och eventuell certifiering. Marken kan därtill svårigen inom överskådlig tid läggas om till sådant bete som uppfyller Jordbruksverkets definition av betesmark. Även om marken används till skogsbete är den fortfarande att betrakta som skog.

A.A. har å sin sida anfört att tanken är att det ska hållas djur på det aktuella området. Hon har även redogjort för att marken tidigare har använts till bete och att viss, begränsad, djurhållning redan har påbörjats även om den ändrade markanvändningen i huvudsak kommer att ske först efter det att avstyckningen har fullbordats. Mark- och miljööverdomstolen finner inte skäl att ifrågasätta A.A.s avsikt att successivt ställa om marken från skogsmark till mark för djurhållning med skogsbete.

Av såväl Skogsstyrelsens beslut om tillstånd till avverkning som länsstyrelsens beslut avseende ändrad markanvändning från skog till bete, framkommer att det är möjligt att utnyttja det nu aktuella markområdet som sådant skogsbete som är avsett. Skogsstyrelsen har, efter ett platsbesök, också bedömt att de naturvärden som finns i området kan gynnas ifall området betas. Skogsstyrelsen har därtill, vid kommunikering med sökanden, gett uttryck för att den aktuella marken har en skoglig värdekärna som i huvudsak består av ädellövskog, med bland annat krattekskog och fällmossa, som bör ha naturvårdsmål och inte skogsbruksmål. Mot den bakgrunden, och med beaktande av att området tidigare har betats, anser Mark- och miljödomstolen att det är tillräckligt utrett att det är lämpligt att området betas.

Slutligen så har det i ärendet framkommit att området är av begränsat intresse för det aktiva skogsbruket. Skogsstyrelsen har gett uttryck för att sådan skog som nu är aktuell allmänt sett har svag lönsamhet och A.A. har, å sin sida, framhållit att det handlar om ett område som inte lämpar sig för rationellt skogsbruk eftersom det rör sig om en ås och ett, för skogsbruksmaskiner, otillgängligt område utan upplagsplats för eventuellt virke. Området ligger inte heller i anslutning till den i högre grad brukningsvärda skogen på ursprungsfastigheten, utan hör istället till ett skifte i anslutning till fastighetens jordbruksdel. Även för det fall att området inte styckas av har A.A. förklarat att området inte kommer att användas för skogsproduktion, vilket bland annat bekräftas av upprättad skogsbruksplan.

Sammanfattningsvis anser Mark- och miljööverdomstolen att den aktuella avstyckningen varken riskerar att försämra möjligheten att ekonomiskt utnyttja skogen eller innebär någon skadlig delning av A. Vad länsstyrelsen har anfört föranleder inte någon annan bedömning. Lantmäterimyndighetens beslut strider därför inte mot 3 kap. 7 § FBL och överklagandet ska således avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löf, Roger Wikström och Petra Bergman, referent, samt tekniska rådet Jan Gustafsson.

Föredragande har varit Anna Nordenskjöld.



VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2021-02-01
meddelad i
Vänerns borg

Mål nr F 4624-20

PARTER

Klagande

Länsstyrelsen i Hallands län

Motpart

A.A.

Ombud: G.N.

ÖVERKLAGAT BESLUT

Lantmäteriets beslut 2020-10-02 i ärende nr N19131, se bilaga 1

SAKEN

Avstyckning berörande fastigheten A i Kungsbacka kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

A.A. ansökte om avstyckning av brukningscentrum och angränsande skogs- och betesmark från fastigheten A. Vid samråd bedömde länsstyrelsen den 12 februari 2020 att avstyckningen kunde genomföras om avdelning 48 och 49 fördes till skogsfastigheten istället för till styckningslotten.

Skogsstyrelsen meddelade den 7 juli 2020 tillstånd till avverkning av 7,13 ha vilket enligt ansökan avser mindre uttag i vissa delar av området och att området kommer att betas av får. Länsstyrelsen beslutade den 13 augusti 2020 - efter en anmälan om samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken - att planerade arbeten, ändrad markanvändning från skog till bete för aktuellt område, inte föranleder någon åtgärd från myndighetens sida om de utförs i enlighet med vad som angivits i ärendet.

Efter att ovanstående tillstånd och beslut meddelats beslutade Lantmäteriet om avstyckning enligt ansökan. Blivande B kom att omfatta bostadshus med ekonomibyggnader med en areal om knappt 22 ha varav cirka 13 ha utgör åker- och betesmark och cirka 8 hektar utgör skogsmark. Lantmäteriet bedömde att omläggning av aktuellt område, skogsmark om 7,1 ha, från skogsbruk till bete troligtvis kommer att göras. Styckningslotten bedömdes därmed lämplig som jordbruksfastighet för deltidjordbruk. Lantmäteriet bedömde vidare att A med sina ca 48 ha blir fortsatt lämplig som skogsfastighet.

YRKANDEN M.M.

Länsstyrelsen i Hallands län har överklagat Lantmäteriets beslut om avstyckning och yrkat att beslutet ska upphävas.

Länsstyrelsen har anfört bl.a. följande.

Länsstyrelsen anser att den tänkta avstyckningen av Kungsbacka A ger en skadlig delning av skogen enligt 3 kap. 7 § fastighetsbildningslagen (1970:988),

förkortad FBL, för Del A som efter styckning får 10,8 ha skog. Lantmäteriet har dock gjort en bedömning att det är troligt att fastighetsägaren kommer att göra en omläggning av 9,19 ha (7,1+2,09) av denna skog till bete och har tillstyrkt styckningen. Detta efter att fastighetsägaren fått positiva beslut om tillstånd till avverkning/gallring/röjning på dessa områden från Skogsstyrelsen och Länsstyrelsens miljövårdsenhet. Samtidigt som fastighetsägaren fick dessa beslut drog ägaren, den 13 augusti 2020, tillbaka ansökan om skogsbete till Jordbruksverket på 7,1 ha. I dialog med ombudet fick länsstyrelsen reda på att de inte har skaffat några får och att det är tveksamt om de tänker göra detta. Därför anser Länsstyrelsen att det är tveksamt att dessa 7,1 ha ek/lövskog i närtid kommer att bli betesmark.

Länsstyrelsen anser att man måste utgå ifrån de förutsättningar som finns på fastigheten vid ansökan. Ett positivt beslut från Skogsstyrelsen och länsstyrelsens miljövårdsenhet om ett "mindre uttag i vissa delar" eller "ett mindre uttag för att förbättra betet" gör ju inte automatiskt att området definieras som betesmark. Området är fortfarande skogsmark då den huvudsakliga produktionen är skog och inte foderproduktion, därmed anser länsstyrelsen att delningen är skadlig. Dessutom gäller att länsstyrelsens yttrande måste grundas på de förutsättningarna som råder vid yttrandetillfället. Länsstyrelsen kan inte i sitt beslut ta hänsyn till om markägaren har för avsikt att i framtiden återskapa ekskog/lövskog till beteshagar för fårskötsel.

I Lantmäteriets samråd med länsstyrelsen fanns förslag 1 och 2.

Förslag 1

- Del A med ca 11 ha skogsmark och ca 13 ha åker/bete. Bebyggd med boningshus och ekonomibyggnader.
- Del B med ca 47 ha skogsmark.

Förslag 2

- Del A med ca 8 ha skog och 10 ha åker/bete. Bebyggd med boningshus och ekonomibyggnader.

- Del B med ca 50 ha skog och 3 ha åker/bete.

Styckningslotten enligt förslag 1 kommer efter avstyckningen att vara en bebyggd fastighet med jord- och skogsbruksmark. Syftet med avstyckningen är enligt sökande att dela upp A för att tillskapa en bebyggd jordbruksfastighet för djurhållning och odling samt uttag av husbehovsved (område A) samt för att tillskapa en mer renodlad skogsfastighet (område B).

Enligt produktionsberäkningar av skogsbruksplanen ger Förslag 1 Område A en årlig tillväxt på ca 89 m³ vilket överstiger riktvärdet för en vedfastighet.

Inom del A finns två bestånd avdelning 48 och 49 på totalt 7,3 ha enligt skogsbruksplan. Området är markerat i Skogsstyrelsens kartprogram "Skogens pärlor" som viktigt för den biologiska mångfalden och som kan utvecklas till nyckelbiotop. Detta område vill markägaren gallra och beta marken. Skogsstyrelsen och länsstyrelsens miljövårdsenhet har ställt sig positiva till detta. Denna åtgärd gör inte att området per automatik räknas som betesmark enligt Jordbruksverkets bedömningar.

Bestämmelserna i 3 kap. 5-7 §§ FBL beträffande jordbruk och skogsbruk fick sin nuvarande lydelse genom lagändring som trädde i kraft den 1 jan 1994.

Bestämmelsen om 3 kap 7 § FBL infördes mot bakgrund av att det företagsekonomiska villkoret i 3 kap. 5 § tunnades ut. Det fanns därmed anledning att förstärka skyddet för skogsnäringen och förhindra fastighetsbildning som innebar uppdelning av skogsföretag i alltför små enheter. (prop. 1993/94:27 s. 25). Enligt 3 kap 7 § FBL får mark, som är avsedd för skogsbruk, inte delas in på ett sådant sätt att möjligheten till att ekonomiskt utnyttja skogen undergår försämring av någon betydelse.

Riktmärken för storlek och arrondering är:

- årlig tillväxt på 200-250 m³ skog för skogsfastighet
- möjlig behandlingsyta vid slutavverkning 3 ha och gallring 5 ha

- skiftesbredd minst 150 m

En uppdelning i mindre enheter anses medföra en risk för att ägaren till en liten skogsbruksfastighet inte kommer att ha ett tillräckligt ekonomiskt incitament att bedriva ett rationellt skogsbruk eller att värdefull skogsmark i stället kan komma att användas som skyddszoner kring bebyggelse eller blir föremål för extensivt utnyttjande (prop. 1993/94:27 s. 25).

Syftet med 3 kap 7 § FBL är att bevara rationella skogsenheter. Det blir problem för skogsbruket om alla styckar av. Regleringen i 3 kap 7 § FBL är överordnad det enskilda fallet och står över 3 kap 5 § FBL. Allmänintresset att bevara rationella skogsmarker ges större tyngd än det enskilda önskemålet om att uppfylla andra krav i 3 kap. FBL.

Enligt Mark- och miljööverdomstolens (MÖD) dom i mål nr F 2986-14 (MÖD 2015:50) ansågs inte en styckningslott på 21 ha mark, varav 13 ha skog, vara för liten för att fastigheten skulle bedömas som jordbruksfastighet, samtidigt som MÖD ansåg att en areal på 13 ha med råge översteg vad som inom överskådlig tid kan behövas för att täcka vedbehovet.

Enligt Högsta domstolens dom i mål T 5255-15 den 6 oktober 2017 (NJA 2017 s. 708) ansågs 7,3 ha skog vara för stor för att bli en rimlig fastighet med användning endast för husbehovsved.

Sökanden ansökte den 18 juni 2020 om tillstånd för omläggning av 7,13 ha på avdelning 48 och 49 till "annan skogsbruksåtgärd" hos Skogsstyrelsen, det vill säga "Området ska användas till skogsbete som var ursprungsanvändningen på femtiotalet, stänglas och får ska släppas på området". Samtidigt ansökte man om skogsbete för samma område i sin SAM-ansökan (samordnad ansökan för jordbrukarstöd).

Både Skogsstyrelsen (den 7 juli 2020) och länsstyrelsens miljövårdsenhet (den 13 augusti 2020) lämnade positiva beslut angående denna ändrade markanvändning från skog till betesmark. Skogsstyrelsen skrev dock att "avverkningen begränsar till ett mindre uttag i vissa delar av området" och länsstyrelsen skrev "Det blir ingen avverkning av skog, endast röjning och gallring för att förbättra betet".

Samtidigt drog sökanden tillbaka sin ansökan om restaurering på dessa 7,13 ha i sin SAM-ansökan då denne ansåg att Skogsstyrelsens och länsstyrelsens miljövårdsenhets beslut var tillräckligt för att styckningen skulle kunna motiveras.

Länsstyrelsen anser att man måste utgå ifrån de förutsättningar som finns på fastigheten vid ansökan. Ett positivt beslut från Skogsstyrelsen och länsstyrelsens miljövårdsenhet om ett "mindre uttag i vissa delar" eller "ett mindre uttag för att förbättra betet" gör ju inte automatiskt att området definieras som betesmark. Området är fortfarande skogsmark då den huvudsakliga produktionen är skog och inte foderproduktion. När man tittar på inskickade bilder på området ser man att det inte finns något fodervärde idag och att det tar lång tid innan markens foderproducerande förmåga är så stor så den kan räknas som betesmark enligt Jordbruksverkets definitioner. Dessutom drogs ansökan om skogsbyte tillbaka på dessa 7,1 ha den 13 augusti. De hade då inte skaffat några får och var då tveksamma till att göra det. Sökanden påpekade också att området är en ås vars terräng är svåråtkomlig med avseende på rationellt skogsbruk och att enda vägen dit går över gårdsplanen på Del A.

Markägaren har sökt betesmarksrestaurering på 1,39 ha på delar av område 43-46 i skogsbruksplanen.

Med ovanstående redogörelse anser länsstyrelsen att marken på dessa 7,1 ha måste definieras som skogsmark och inte som betesmark i den tänkta styckningen av A. Detta innebär att den tänkta styckningen innebär en skadlig delning av skogen enligt 3 kap 7 § FBL.

A.A. har motsatt sig yrkandet från länsstyrelsen.

Hon har gett in viss utredning och anfört bl.a. följande.

Skogs- och jordbruksfastigheten A är föremål för generationsskifte och processen har pågått ett antal år. A.A. är ensam ägare sedan 1990 då hennes make gick bort. Gården har varit i släktens ägo sedan slutet av 1700-talet. De fyra barnen har kommit överens om delning av fastigheten mellan sig. I samråd med barnen ansökte A.A. om avstyckning till Lantmäteriet 2019. Förstahandsbeskedet var att det skulle gå bra att utföra avstyckningen enligt önskemål med det underlag som skickades in, bl.a. skogsbruksplanen utförd i samråd med Södra skogsägarna 2012. Vid Lantmäteriets samråd med länsstyrelsen ansåg de att skadlig delning förelåg om området med avdelningarna 48 och 49 hörde till jordbruksfastigheten, vilket ledde till att Lantmäteriets handläggare tvekade att besluta i enlighet med fastighetsägarens förslag. Senare lämnade sökanden in den reviderade plan som på ett korrekt sätt beskriver vad som ska hända med ovanstående område från tidpunkten för inlämningen av ansökan och framåt. Med aktuella uppgifter som grund beslutade Lantmäteriet om avstyckning enligt deras önskemål.

Om länsstyrelsen skulle få rätt i sin överklagan kan detta motverka myndighetens intentioner att skydda skogen. Konsekvensen blir att ett område med naturvärden inte får någon eller felaktig skötsel eftersom det har ringa ekonomisk betydelse för skogsnäringen. Sker styckningen enligt fastighetsägarens önskemål kan blivande ägarna till jordbruksdelen utnyttja området på ett ekonomiskt och ekologiskt bättre sätt genom att området är omställt till bete för får.

Sökanden anser att Lantmäteriets bedömning av ärendet är korrekt. Länsstyrelsens argument om skadlig delning grundar sig på en inaktuell skogsbruksplan som var bifogad den ursprungliga ansökan. De verkliga förhållandena som nu också finns dokumenterade i skogsbruksplanen innebär att det inte föreligger någon risk för skadlig delning.

Skogsbruksplanen är ett planeringsverktyg för skogsägaren och är föremål för ständig förändring beroende på skogsägarens avsikter och intentioner och rådande omvärldsläge. Att länsstyrelsen bygger sina invändningar angående skadlig delning på en ej uppdaterad plan utan att ha besökt platsen för en visuell bedömning känns inte rättssäkert. Myndigheten bör ha förtroende för att skogsägaren är bäst lämpad att bedöma förutsättningarna för aktuellt område. Skogsbruksplanen har reviderats med stöd av beslut från Skogsstyrelsen och länsstyrelsens miljövårdsenhet om ändrad markanvändning för avdelningarna 48 och 49. Den reviderade planen som överensstämmer med de förutsättningar som rådde vid ansökan om avstyckningen skickades in till Lantmäteriet som då biföll deras önskemål för avstyckningen.

Senaste upplagan av skogsbruksplanen tillkom 2012 med hjälp av Södra skogsägarna och planen har fullföljts till stora delar för det produktiva sammanhängande skiftet som nu är aktuellt för övertag av tre av de fyra syskonen. Den har inte följts avseende det aktuella området med avdelningarna 48 och 49 med hänsyn till dålig lönsamhet. Dessa avdelningar har aldrig varit föremål för produktivt skogsbruk eftersom de ingår i ett område med höga naturvärden med olönsam krattekskog och för att området ligger på en otillgänglig ås utan tillgång till uttagsväg och därmed saknar intresse för det aktiva skogsbruket. Det har använts som bete till kvigor under 1950-talet av nuvarande ägare.

Skogsbruksplanen borde därmed reviderats vid granskning 2012 och aktuellt område tagits bort ur skogsproduktionen. Det är givetvis olyckligt att man inte redan då uppmärksammade behovet.

De blivande ägarna av skogsfastigheten A är inte intresserade av avdelningarna 48 och 49 på grund av den ekonomiskt svaga lönsamhet sådana här skogar hittills har haft. Nettoutbytet vid eventuell avverkning av krattekskog i motsvarande terräng är mycket lågt eller inget alls vilket också är Skogsstyrelsens bedömning.

De blivande ägarna av jordbruksdelen är däremot mycket intresserade av att bruka avdelningarna med inriktning mot naturvård. Området ligger i anslutning till jordbruket och har ingen anknytning till den produktiva skogen som ligger i ett eget skifte. De har för avsikt att använda området som bete till får. Som sökanden tidigare påpekat är det dessutom ett otillgängligt område som inte lämpar sig för rationellt skogsbruk eftersom det inte finns väg tillgänglig för skogsmaskiner eller upplagsplats för eventuellt virke. Avsikten är att bevara den unika miljön med småväxt krattekskog så som det sett ut i hundratals år med en skonsam vård med hjälp av fåren.

Länsstyrelsens överklagande grundar sig på uppkomna missförstånd och felaktiga antaganden som tyvärr lett till en viss misstro till hennes avsikter.

Den 8 juni 2020 ansöktes om stöd för skogsbete på aktuellt område. Den 13 augusti 2020 drogs ansökan tillbaka. Avsikten att använda området som bete till får kvarstår. Anledningen till tillbakadragandet var att sökande trodde att man kunde få stöd till det färstängsel som ska iordningställas runt området. När det informerades om att man endast får stöd för gallring av skog drogs ansökan tillbaka eftersom ingen skog ska avverkas i området. Nu vet sökande att man kan ansöka om stöd till rovdjursavvisande stängsel, vilket man avser att göra för området.

Tre får är redan inköpta och förflyttade från produktionsplatsnummer 242560 till A med produktionsplatsnummer 277975, 18 oktober 2020 och registrerade på Jordbruksverket. Ett elstängsel med fem trådar som är rovdjursavvisande har börjat sättas upp och diverse material för detta inköpts. Resten av färbesättningen kommer att anskaffas till produktionsplatsen och mer stängsel köpas in när avstyckningen enligt sökandes önskemål vinner laga kraft.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen har med stöd av 16 kap. 8 § FBL avgjort målet utan sammanträde.

Mark- och miljödomstolen har framför allt att pröva om avstyckning från A för bildande av jordbruksfastigheten B strider mot 3 kap. 7 § FBL. Av lagrummet följer att mark som är avsedd för skogsbruk inte får delas in på ett sådant sätt att möjligheten att ekonomiskt utnyttja skogen undergår försämring av någon betydelse. Fastighetsbildning som berör sådan mark får inte heller äga rum om den innebär en skadlig delning av en skogsbruksfastighet.

Den genom Lantmäteriets beslut avstyckade B bildas som jordbruksfastighet, som slutligen omfattar ca 22 ha varav ca 13 ha åker- och bete och ca 8 ha skog, och har av Lantmäteriet bedömts kunna ge ett godtagbart ekonomiskt utbyte och bidra positivt till brukarens försörjning. Någon erinran har inte framställts gällande B:s lämplighet som jordbruksfastighet. Därvid noteras att för fastigheten omställd skogsmark till bete kan tas ut dels som ved för husbehov och dels som virke för försäljning.

Det framgår av Skogsstyrelsens beslut om tillstånd till avverkning och länsstyrelsens beslut om omställning till betesmark att det finns stöd för att aktuellt område, avdelning 48 och 49, kan ställas om till betesdrift. Skogsstyrelsen har även meddelat till Lantmäteriet den 4 september 2020 att den inte längre betraktar området som skogsmark. Det kan inte anses vara rimligt att fastighetsägaren ska ställa om till betesdrift innan fastighetsbildning och övertagande av fastigheten har skett såsom länsstyrelsen har anfört. I förevarande fall har fastighetsägaren visat att det är möjligt att bruka marken som betesmark och att det inte finns några lagliga hinder att lägga om till bete.

Med hänsyn till det beslut som har tagits av Skogsstyrelsen om viss avverkning för att möjliggöra bete och länsstyrelsens beslut om omläggning till betesmark bedömer domstolen att berört område inte längre kan ses som produktiv skogsmark. Med stöd av beslutad omläggning till bete kan området inte anses vara av intresse för det aktiva skogsbruket på skogsfastigheten A.

Länsstyrelsen har anfört erinringar mot fastighetsägarens avsikt att lägga om driften till bete och ha betesdrift för får inom aktuellt område. Med beaktande av fastighetsägarens ansökan om omställning och vad som i övrigt har framkommit bedömer domstolen att ägarens avsikter får godtas och att det inte finns några omständigheter som i sak talar emot det.

Skogsfastigheten A kommer efter avstyckning att omfatta 38 ha skogsmark och 10 ha impediment med en årlig tillväxt om 236 kvm skog/år och är fortsatt lämplig skogsfastighet. Ytterligare skogsmark krävs inte för att fastigheten ska vara lämplig för sitt ändamål.

Mark- och miljödomstolen finner sammanfattningsvis att fastighetsbildningen inte innebär någon skadlig delning av skogsbruksfastigheten och att fastighetsbildningen är tillåtlig.

Av det anförda följer att överklagandet ska avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 22 februari 2021.

Stefan Mattsson

Göran Carlsson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Stefan Mattsson, ordförande, och tekniska rådet Göran Carlsson.



Hur man överklagar

MMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljööverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.